

3 juli 2007

De Commissie Aanprijzing Veterinaire Producten (CAVP) heeft het navolgende overwogen en beslist naar aanleiding van de klacht (CAVP-nummer: 2007-1) op de voet van artikel 4.1 van het Reglement van de Commissie Aanprijzing Veterinaire Producten van:

X

met betrekking tot een uiting van geneesmiddelenreclame van:

Y

voor:

geneesmiddel A

1. Het verloop van de procedure

1.1 De Commissie Aanprijzing Veterinaire Producten (hierna: de Commissie) heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift van X, gedateerd 13 april 2007, met als bijlagen:
 - de advertentie voor het geneesmiddel A,
 - de registratiebeschikking voor A en
 - de bijsluiter van A.
- het verweerschrift van Y, gedateerd 2 mei 2007, met als bijlage:
 - een brief van Y, gericht aan X d.d. 26 november 2003.

1.2 De Commissie heeft de klacht behandeld ter zitting van 20 juni 2007 te Gouda.

2. De vaststaande feiten

2.1 Voor de beslissing in deze zaak kan van de volgende - tussen partijen niet omstreden – feiten worden uitgegaan.

2.2 Y heeft in 2004 haar geneesmiddel A (hierna ook: het middel), op de markt gebracht. De registratiebeschikking van A geeft de indicaties voor gebruik als volgt weer:

Actieve immunisatie van biggen vanaf de eerste levensweek met als doel vermindering van longlesies bij vleesvarkens, veroorzaakt door infectie met B. Aanvang van de immuniteit: 2 weken na vaccinatie. Een immuniteitsduur van tenminste 25 weken is aangetoond.

In meer gedetailleerde studies bij biggen vanaf een leeftijd van 3 weken is aangetoond dat door de vaccinatie het hoesten en de groeivertraging, veroorzaakt door B infecties bij vleesvarkens, verminderd wordt. In deze studies is de aanvang van de immuniteit 3 weken na de vaccinatie en een immuniteitsduur van tenminste 23 weken aangetoond; er is niet getest in de periode vóór 3 weken of ná 23 weken.

2.3 Y gebruikt ter promotie van A een advertentie met daarin de tekst: ‘B? A: maximale zekerheid!’, met daarnaast geplaatst een foto van de flacon van het middel met op het etiket, met bullets onder elkaar weergegeven, de volgende tekst: ‘de vroegste bescherming, de langste bescherming, bescherming van geboorte tot slacht’.

2.4 Y gebruikt de uitspraak ‘beschermt van geboorte tot slacht’ sinds oktober 1999, toen het geneesmiddel C, de ‘voorloper’ van A, werd geïntroduceerd.

2.5 X brengt een vaccin tegen B op de markt, dat rechtstreeks concurrerend is met A.

2.6 X heeft in 2003 een klacht neergelegd bij Y over de advertentie voor A, naar aanleiding waarvan Y schriftelijk de volgende reactie aan X heeft gestuurd:

De uitspraak ‘beschermt van geboorte tot slacht’ wordt al sinds de introductie van C in oktober 1999 gebruikt. Tot op dit moment was er niemand die daar aanstoot aan nam. De uitspraak ‘Beschermt van geboorte tot slacht’ wordt blijkbaar door iedereen gezien als een reclameboodschap die duidelijk maakt dat het aanbeveling verdient om vroeg te vaccineren tegen B en dat varkens een langdurige bescherming nodig hebben. Ook wil ik verwijzen naar een uitspraak van de CAVP met betrekking tot de zaak 2001/01 waarin gesteld wordt dat voor een “ietwat overdreven mededeling in een publieksadvertentie” geen wetenschappelijk bewijs hoeft te worden geleverd.

2.7 X heeft niet op deze brief gereageerd en heeft in oktober 2006 de discussie over de toelaatbaarheid van de advertentie voor A heropend. Nadat partijen niet tot overeenstemming bleken te kunnen komen, heeft X in april 2007 onderhavige klacht ingediend bij de Commissie.

3. De klacht van X

3.1 X richt haar klacht tegen bovengenoemde reclame-uiting van Y voor A.

3.2 X stelt dat de advertentie van Y voor A feitelijke onjuistheden bevat, omdat het bescherming bieden door een vaccin ‘van geboorte tot slacht’ technisch gezien niet mogelijk is. De claim is derhalve wetenschappelijk incorrect, hetgeen in strijd is met de artikelen 3.2 en 3.4 van de Code.

3.3 X stelt dat de aanprijzing van Y tevens in strijd is met de artikelen 5.1 en 5.3 van de Code wegens strijdigheid tussen de tekst van de advertentie en de tekst van de toegekende registratie. Hierdoor wordt de eindgebruiker aangezet tot onjuist (overmatig) gebruik van het vaccin in de zin van een te vroege toepassing, hetgeen onnodig dierenleed tot gevolg heeft.

3.4 Op grond van het bovenstaande komt X tot de conclusie dat de claims van Y een verkeerd beeld geven van de werkzaamheid en toepasbaarheid van het middel. Dit is volgens X misleidend en bovendien wordt hiermee buiten de geregistreerde indicatie getreden.

3.5 X stelt tot slot economische schade te lijden als gevolg van de misleidende advertentie van Y.

4. Het verzoek van X

4.1 X verzoekt de Commissie Y te bevelen:

1. primair de distributie van de gewraakte advertentie direct stop te zetten;
2. subsidiair de gewraakte claim dusdanig aan te passen dat deze niet langer strijdig is met de Code.

5. Het verweer van Y

5.1 Y is van mening dat de klacht van X op alle onderdelen ongegrond is. Y licht haar verweer als volgt toe.

5.2 Y stelt dat zij de tekst “Bescherming (of beschermt) van geboorte tot slacht” zonder dat er sprake is van misleiding in haar advertentie kan gebruiken. Y beroept zich daarbij op de uitspraak van de Commissie in zaak 2001/01, alsmede op het feit dat de tekst een reclame-slogan is en geen claim. De tekst beoogt op een wervende manier aan te geven dat biggen, door vaccinatie met het middel A, vanaf jonge leeftijd tot aan de slacht beschermd zijn tegen de negatieve gevolgen van een infectie. Van misleiding van de doelgroep is temeer geen sprake nu bij de advertentie ook de noodzakelijke bijsluiterinformatie wordt vermeld en in de registratiebeschikking tevens staat vermeld dat vaccinatie vanaf de eerste levensweek mogelijk is.

5.3 Y stelt voorts dat de klacht over het veroorzaken van onnodig dierenleed door de vaccinatie van biggen in de eerste levensweek, buiten beschouwing dient te worden gelaten omdat deze buiten het toepassingsbereik van de Code valt. Voor zover de Commissie deze klacht toch in haar beoordeling wil betrekken, stelt Y dat de klacht ongegrond is. Daartoe voert zij aan dat de registratiebeschikking toepassing vanaf de eerste levensweek toestaat en de onderzoeksgegevens een uitstekende effectiviteit en veiligheid onderbouwen, zonder ernstige bijwerkingen of pijn.

5.4 Tot slot stelt Y dat het feit dat X economische hinder ondervindt door de succesvolle reclame-uiting van Y, geen argument kan zijn om haar advertentie als misleidend te kwalificeren.

5.5 Y verzoekt de Commissie op grond van het bovenstaande de klacht van X af te wijzen.

6. De beoordeling door de Commissie

6.1 De Commissie stelt vast dat de tekst van de reclame-uiting van Y feitelijk onjuist is. Met het middel vaccineren vanaf de eerste levensweek is wel

mogelijk, maar aangezien immuniteit eerst na 2 weken na vaccinatie intreedt, zijn de biggen niet vanaf de geboorte reeds beschermd.

6.2 De Commissie is van oordeel dat, indien het voor het publiek tot wie de advertentie is gericht duidelijk is dat het om een aanprijzing gaat en niet om een wetenschappelijke claim met betrekking tot de eigenschappen van het product, een tekst die feitelijk onjuist is in het kader van reclame onder omstandigheden niet als misleidend hoeft te worden gekwalificeerd en derhalve aanvaardbaar kan zijn. Bij het in aanmerking komende publiek is algemeen bekend dat een vaccin tegen *B* volgens de huidige stand van de wetenschap niet vanaf de geboorte haar werking kan hebben, zodat het naar het oordeel van de Commissie in beginsel duidelijk is dat *Y* met de tekst ‘bescherming van geboorte tot slacht’ in het kader van reclame de werking van het vaccin ietwat gunstiger voorstelt dan hij in werkelijkheid is. Echter, naar het oordeel van de Commissie wordt aan de duidelijkheid ten aanzien van het karakter van de tekst van de advertentie van *Y* afbreuk gedaan door de context waarin zij is geplaatst. Door de weergave van een foto van de flacon in de advertentie met op het etiket van de flacon een deel van de aanprijzende tekst (*‘de vroegste bescherming, de langste bescherming, bescherming van geboorte tot slacht’*), wordt ten onrechte de suggestie gewekt dat dit de originele tekst van het etiket betreft. De Commissie is voorts van oordeel dat bij het publiek tot wie de advertentie is gericht algemeen bekend is dat de informatie die op een etiket van een geneesmiddel staat, informatie is die door de overheid is goedgekeurd en wetenschappelijk correct is. Door de advertentie derhalve als voormeld op te maken wordt ten onrechte de suggestie gewekt dat de reclame-slogans op het etiket van de flacon, door de overheid goedgekeurde wetenschappelijke en geregistreerde claims zijn. Dat in de advertentie een deel van de bijsluitertekst is opgenomen – onderaan de advertentie in klein lettertype – waarin meer specifieke informatie over het middel is te vinden, maakt dit niet anders, nu deze tekst in de reclame-uiting van ondergeschikt belang is. Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de advertentie, zoals deze nu qua opmaak, presentatie en inhoud wordt gebruikt, misleidend is. De klacht van *X* is in zoverre gegrond.

6.3 De klacht dat de reclame-uiting van *Y* zou aanzetten tot een onjuist gebruik met als gevolg onnodig dierenleed, valt buiten het toepassingsbereik van de Code. De Commissie acht zich in zoverre dan ook onbevoegd over de klacht te oordelen.

6.4 In de omstandigheid dat beide partijen gedeeltelijk in het ongelijk worden gesteld ziet de Commissie aanleiding de procedurekosten te compenseren als hierna vermeld.

7. De beslissing van de Commissie:

De Commissie:

Verklaart zichzelf onbevoegd te oordelen over de klacht als hiervoor onder 6.3 vermeld;

Verklaart de klacht van X gegrond in zoverre zulks hierboven is overwogen;

Beveelt Y met onmiddellijke ingang de advertentie zodanig aan te passen dat deze niet langer in strijd is met de Code voor de Aanprijzing van Veterinaire Producten;

Veroordeelt X en Y beiden als gedeeltelijk in het ongelijk gestelde partijen in 50 % van de procedurekosten, zijnde € 700,- aan de zijde van X en € 700,- aan de zijde van Y;

Wijst af het meer of anders gevorderde.

Het is partijen bekend dat de uitspraak geanonimiseerd zal worden gepubliceerd in het Tijdschrift voor Diergeneeskunde.

Aldus gewezen te Gouda op 3 juli 2007 door mr. J.F. Haeck, voorzitter, ir. H. van Tarrij en prof. dr. J. Fink-Gemmels, leden, in aanwezigheid van mr. A.M. Hoppenbrouwers, griffier en ondertekend door de voorzitter.